

Nr 55.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror; given Stockholms slott den 6 februari 1925.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Härigenom förordnas, att förordningen den 17 maj 1923 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1926.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 6 februari 1925.*

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden
OLSSON, NOTHIN, HANSSON, LINDERS, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

T. f. chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler frågan om fortsatt utgörande av stämpelavgiften för pärlor med flera lyxvaror.

Föredraganden anför:

»Med en till 1919 års lagtima riksdag avgiven proposition, nr 251, framlade Kungl. Maj:t förslag till förordning om en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror. Propositionen avstyrktes av bevillningsutskottet, men efter gemensam omröstning antog riksdagen ett på bevillningsutskottets föranstaltande omarbetat förslag i ämnet. Förordning utfärdades den 11 juli 1919 (sv. f. 1919: 401), vilken trädde i kraft den 1 september samma år och gällde intill utgången av år 1920. Efter förslag av Kungl. Maj:t (proposition nr 47) beslöt 1920 års riksdag fortsatt tillämpning av förordningen under år 1921 (sv. f. 1920: 224).

Med hänsyn till den ringa avkastningen av lyxstämpelavgiften samt då kontrollen å skattens uttagande syntes lämna åtskilligt övrigt att önska och dessutom ställde sig jämförelsevis dyrbar i förhållande till inflytande belopp, förelades icke 1921 års riksdag förslag angående berörda förordnings fortsatta tillämpning. I enlighet med ett motionsvis framställt yrkande beslöt emellertid riksdagen utsträckning av förordningens giltighetstid till utgången av år 1922 (sv. f. 1921: 416). Ej heller till 1922 års riksdag framlades proposition i ämnet, men riksdagen beslöt, efter förslag av bevillningsutskottet, fortsatt tillämpning av förordningen under år 1923 (sv. f. 1922: 328).

Efter verkställd utredning inom finansdepartementet framlade Kungl. Maj:t med proposition nr 199 till 1923 års riksdag förslag till ny förordning i ämnet, att gälla under år 1924. Detta förslag skilde sig från den gällande författningen i huvudsak därutinnan, att kontrollen med avseende å skattens behöriga utgörande i viss mån omlagts. I enlighet med bevillningsutskottets hemställan biföll riksdagen denna proposition, och förordning utfärdades den 17 maj 1923 (sv. f. 1923: 113).

På förslag av Kungl. Maj:t i proposition nr 71 har 1924 års riksdag beslutat fortsatt tillämpning av nyssberörda förordning till och med den 30 juni 1925 (sv. f. 1924: 129).

Ifrågavarande stämpelavgift avser, med vissa undantag, köp, byte och införsel till riket av äkta pärlor och ädla stenar, av föremål, i vilka sådana pärlor och stenar äro infattade, samt av smycken utav guld, silver eller platina. Avgift utgöres för varje föremål, vars värde överstiger 300 kronor, och utgår som regel med 10 kronor, då föremålets värde icke överstiger 350 kronor, och därutöver med 5 kronor för varje ytterligare påbörjat belopp av 50 kronor. Stämpelbeläggningen ombesörjes av överlåtaren. Den, som driver handel med föremål, om vilka nu är fråga, skall föra särskild försäljningsbok, vari stämpeln insättes. Eljest anbringas vid överlåtelse stämpeln å avräkningsnota, som skall upprättas av överlåtaren. Vid införsel åsättes stämpeln faktura, konossement, frakthandling eller tullräkning genom vederbörande tullmyndighets försorg.

Under den tid denna stämpelavgift varit i tillämpning och intill detta års början hava lyxstämplar försålts för ett sammanlagt belopp av 571,740 kronor. Därav falla på åren 1922, 1923 och 1924 respektive 44,235, 47,630 och 54,250 kronor. De senare beloppen utgöra emellertid icke någon tillförlitlig utgångspunkt för beräkningen av den stämpelåtgång, som hänför sig till dessa års varuförsäljningar, givetvis beroende därpå att överskott av stämplat funnits från det ena året till det andra. Enligt från nio större firmor i Stockholm införskaffade, ur försäljningsböckerna hämtade uppgifter hava sålunda för allenast dessa firmors försäljningar under år 1924 använts stämplat till ett belopp av ungefär 47,000 kronor. Av inhämtade upplysningar framgår vidare, att 1924 års stämpelåtgång för dessa firmor företer i förhållande till 1923 års förbrukning en stegring av omkring 75 procent.

Tillsyn över efterlevnaden av ifrågavarande förordning tillkommer överståthållarämbetet eller vederbörande länsstyrelse samt utövas genom tillsyningsmän, för närvarande 47 till antalet. Dessa åtnjuta *dels* arvoden, vilka belöpa sig till sammanlagt 10,725 kronor om året, *dels ock* resekostnads- och traktamentsersättning, som, såvitt kunnat utrönas, i det hela torde uppgå till jämförelsevis ringa belopp. Jämväl kostnaden för tryckning av lyxstämplarna är helt obetydlig; för försäljning av stämplarna, vilken ombesörjes av postverket, förekomma icke några särskilda utgifter.

Vid tidigare behandling av frågan om stämpelavgiften för pärlor med flera lyxvaror hava framförda betänkligheter mot en sådan avgift i allt väsentligt gällt det ringa utbytet av densamma. Med den till synes nu inträdda ej obetydliga stegringen i stämpelåtgången minskas givetvis betydelsen av dessa invändningar. För min del hyser jag den meningen, att här avsedda skattekälla även i fortsättningen bör utnyttjas. Då emellertid under den korta tid, 1923 års förordning varit i tillämpning, tillräcklig erfarenhet av de nya bestämmelserna rörande kontrollen över skattens utgörande ännu

icke kunnat vinnas, anser jag mig för närvarande böra stanna vid att tillstyrka, att gällande förordning i oförändrat skick erhåller förlängd giltighet under ytterligare ett år.»

Föredraganden uppläser härefter förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga samma förslag.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bil. litt. . . . vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Svante Ericsson.